

УДК 351.713

[https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-6\(24\)-461-473](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-6(24)-461-473)

Бухтіярова Ірина Геннадіївна кандидат юридичних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Національна академія внутрішніх справ, пл. Солом'янська, 1, м.Київ, 03151, тел.: (050)722-80-66, <https://orcid.org/0000-0001-6348-9577>

Бухтіяров Олексій Анатолійович кандидат юридичних наук, доцент кафедри правоохоронної діяльності, Навчально-науковий інститут економічної безпеки та митної справи Державного податкового університету Міністерства фінансів України, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, 08200, тел.: (095) 333-33-25, <https://orcid.org/0000-0002-6372-0756>

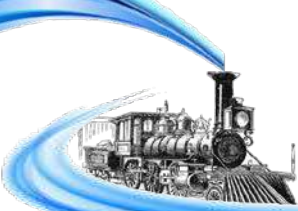
ПУБЛІЧНА СЛУЖБА В МИТНИХ ОРГАНАХ: ПРИНЦИПИ, ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ.

Анотація. У статті проаналізовано принципи, завдання та функції служби в митних органах. Сучасний напрямок України на євроінтеграцію засвідчують її прагнення сформувати власну національну правову систему відповідно до найвищих міжнародних стандартів. Враховуючи державоутворююче значення національної митної служби, її вдосконалення знаходиться у зоні підвищеної уваги як уряду, так і суспільства. Надзвичайно важливим сьогодні є створення ефективної організаційної моделі митних органів, здатної не лише гарантовано наповнювати держбюджет, а й надійно захищати інтереси економіки та громадян, створюючи сприятливі умови для полегшення торгівлі, збільшення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України.

Метою статті є ґрунтовне дослідження принципів, завдань та функцій публічної служби в митних органах.

Євроінтеграційний шлях України зумовлює, з одного боку, потребу вдосконалення механізму правового регулювання інституту публічної служби, а з іншого – запровадження інноваційного міжнародного досвіду у процес формування кадрового потенціалу Митної служби України, підвищенням ефективності професійної діяльності посадових осіб митних органів.

Принципи як керівні засади, що лежать в основі функціонування митних органів, покликані сприяти подальшій розбудові відповідних органів, як інституції європейського типу. Виконання завдань митними органами означає формування митної політики на основі принципів, закріплених у чинному

законодавстві, з урахуванням сучасних тенденцій європейської інтеграції. Завдання митних органів визначають і засоби здійснення митної справи на основі відповідних принципів. Положення «Про Державну митну службу України» та інше національне законодавство, яке регулює публічну службу в митних органах не в повній мірі розкривають їх завдання та не містять переліку функцій, притаманних її діяльності, зокрема в частині забезпечення економічної безпеки та зовнішньоекономічного розвитку. Існує нагальна потреба у нормативному закріпленні функцій митних органів України щодо забезпечення економічної безпеки та їх законодавчому закріпленні та подальшому науковому дослідженні.

Ключові слова: публічна служба, митні органи, економічна безпека, завдання митної служби, кадри.

Bukhtiiarova Iryna Hennadiivna candidate of legal sciences, associate professor of the Department of Public Management and Administration of the National Academy of Internal Affairs, sq. Solomyanska, 1, Kyiv, 03151, tel.: (050)722-80-66, <https://orcid.org/0000-0001-6348-9577>

Bukhtiiarov Oleksii Anatoliyovych candidate of legal sciences, associate professor of the Department of Law Enforcement of the Educational and Scientific Institute of Economic Security and Customs Affairs of the State Tax University of the Ministry of Finance of Ukraine, St. 31 University, Irpin, 08200, tel.: (095) 333-33-25, <https://orcid.org/0000-0002-6372-0756>

PUBLIC SERVICE IN CUSTOMS AUTHORITIES: PRINCIPLES, TASKS AND FUNCTIONS.

Abstract. The article analyzes the principles, tasks and functions of the service in the customs authorities. Ukraine's current direction towards European integration is evidenced by its desire to form its own national legal system in accordance with the highest international standards. Considering the state-forming importance of the national customs service, its improvement is in the zone of increased attention of both the government and society. It is extremely important today to create an effective organizational model of customs authorities, capable not only of guaranteed filling of the state budget, but also of reliably protecting the interests of the economy and citizens, creating favorable conditions for facilitating trade, increasing the turnover of goods and passenger traffic through the customs border of Ukraine.

The purpose of the article is a thorough study of the principles, tasks and functions of public service in customs authorities.

The European integration path of Ukraine requires, on the one hand, the need to improve the mechanism of legal regulation of the public service institute, and on the other hand, the introduction of innovative international experience into the process of forming the personnel potential of the Customs Service of Ukraine, increasing the efficiency of the professional activities of customs officials.

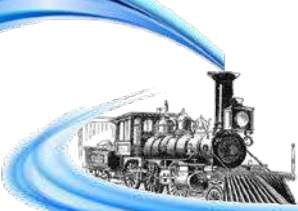
The principles as guiding principles underlying the functioning of customs authorities are intended to contribute to the further development of relevant authorities as European-type institutions. Fulfillment of tasks by customs authorities means formation of customs policy based on the principles enshrined in current legislation, taking into account modern trends of European integration. The tasks of customs authorities are also determined by the means of carrying out customs affairs on the basis of relevant principles. The Regulation «On the State Customs Service of Ukraine» and other national legislation that regulates the public service in customs bodies do not fully disclose their tasks and do not contain a list of functions inherent in its activities, in particular in terms of ensuring economic security and foreign economic development. There is an urgent need for the regulatory consolidation of the functions of the customs authorities of Ukraine to ensure economic security and their legislative consolidation and further scientific research.

Keywords: public service, customs authorities, economic security, tasks of the customs service, personnel.

Постановка проблеми. Завдяки підписанню та ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС активізувались процеси перебудови практично усіх публічних органів. Інтеграція України до європейського простору передбачає проведення істотних змін національного законодавства, спрямованих на адаптацію до широкого кола загальноприйнятих у міжнародній та європейській практиці норм і стандартів. Діяльність митних органів займає одну з ключових позицій у розбудові економічної безпеки держави та потребує вдосконалення для наближення до європейських стандартів.

Враховуючи державоутворююче значення національної митної служби, її вдосконалення знаходиться у зоні підвищеної уваги як уряду, так і суспільства. Надзвичайно важливим сьогодні є створення ефективної організаційної моделі митних органів, здатної не лише гарантовано наповнювати держбюджет, а й надійно захищати інтереси економіки та громадян, створюючи сприятливі умови для полегшення торгівлі, збільшення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України.

Актуальність обраної теми зумовлена, з одного боку, потребою вдосконалення механізму правового регулювання інституту публічної служби, а з іншого – запровадженням інноваційного міжнародного досвіду у процес

формування кадрового потенціалу Митної служби України, підвищенням ефективності професійної діяльності посадових осіб митних органів.

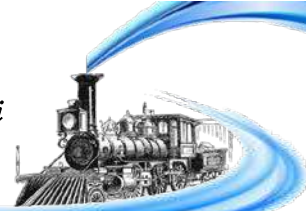
Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання публічної служби в митних органах були предметом дослідження таких науковців: А. В. Беліченко, В. О. Борищук, І. Г. Бухтіярова, Н. В. Волк, В. В. Галунько, А. І. Гризодуб, О. В. Кузьменко, Б. Л. Парновський, В. М. Пашков, О. Г. Стрельченко, В. Ю. Стеценко, С. С. Стеценко, О. П. Світличний, В. Ф. Семенченко, В. А. Сятиня, М. Л. Сятиня, Я. Ф. Радиш, Н. А. Храмцовська, Г. Ю. Яцкова, І. К. Ярмола та інші вітчизняні й зарубіжні науковці. Сучасний напрямок України на євроінтеграцію та реформування публічної служби вимагає поглибленого вивчення засад функціонування публічних органів та їх вплив на реалізацію державної політики в економічній сфері.

Мета статті є ґрунтовне дослідження принципів, завдань та функцій публічної служби в митних органах та визначення їх ролі у забезпеченні економічної безпеки країни.

Виклад основного матеріалу. Метою системних змін у публічному управлінні є наближення адміністративно-правового регулювання публічної служби до відповідних європейських стандартів, а також посилення антикорупційного потенціалу та спектру можливостей протидії системним кризовим явищам. Зрештою, від рівня організації публічно-сервісних відносин, урегульованих адміністративно-правовими нормами, безпосередньо залежить якість функціонування державної системи в цілому, а отже, ефективність забезпечення економічного розвитку та безпеки, захисту інтересів суспільства та держави. Переосмислення теоретичних засад публічної служби в митних органах України зумовлене європейською орієнтацією нашої держави, задекларованою в Угоді про асоціацію між Україною та ЄС, а також нещодавно закріпленою в Конституції України «європейською ідентичністю Українського народу та незворотністю європейського та євроатлантичного курсу України» [1].

З огляду на те, що Україна обрала євроінтеграційний шлях вона має реформувати органи публічної служби та вдосконалити засади їх діяльності. Сучасний етап розвитку українського суспільства характеризується зростанням ролі сектору безпеки, оборони та економічного розвитку, які є сукупністю суб'єктів і об'єктів, загроз і небезпек, потреб та інтересів. Особливого значення це питання набуває в період реформування та дії правового режиму воєнного стану в державі.

Створені в Україні державні структури безпосередньо забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері економічної безпеки. Важливе місце в державних структурах України, які безпосередньо забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері національної економічної безпеки займають митні органи України.

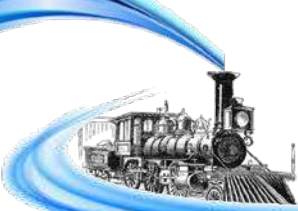
Перш ніж безпосередньо визначити принципи, завдання та функції митних органів, як органів формування та реалізації державної політики у сфері економічної безпеки, необхідно з'ясувати термінологічні особливості понять «принципи», «завдання» та «функції». Загалом правова категорія «принципи» походить від французького «*principe*» та латинського «*principium*» [2, с. 11].

За змістом ці категорії є тотожними і означають початок чого-небудь, основу певних фактів і знань, які зберігають свої первісні відтінки [3, с. 941]. У сучасному розумінні «засади організації та діяльності публічної влади» - це законодавчо закріплені, вихідні начала, засади і положення, які є основою формування, організації та функціонування публічної влади [4, с. 66].

Визначаючи сутність категорії «принцип», деякі дослідники виділяють кілька груп значень «принципу» як правової категорії: принцип як основоположна істина, закон, доктрина або припущення; принцип як загальне правило або норма; принцип як сукупність морально-етичних норм засади, принципи як заздалегідь визначена політика або курс дій, принципи як основа або необхідний якісний компонент чи елемент, що визначає внутрішню природу або індивідуальні особливості поведінки [5, с. 74].

Так, О.Г. Варіч стверджує, що єдність і системність права як категорії і засобу управління суспільством забезпечуються ідеями і положеннями, які прийнято називати принципами права [6, с. 111]; І.І. Балаклицький вказує, що принципи пронизують усе правове життя суспільства і правову систему держави. Принципи характеризують не тільки сутність права, але і його зміст, відображаючи не тільки його внутрішню структуру, його статичну динаміку, але і весь процес його функціонування, його динаміку. Принципи права впливають на весь процес розробки норм, їх оприлюднення та встановлення гарантій дотримання правових приписів. Принципи виступають своєрідною «несучою» конструкцією, слугують основою, на якій будуються і реалізуються не лише норми, інститути та галузі, а й система в цілому. Принципи є основними керівними засадами для всієї правотворчої, правозастосовчої та правоохоронної діяльності органів державної влади. Від ступеня їх дотримання безпосередньо залежить рівень узгодженості, стабільності та ефективності правової системи [7, с. 71-72]. Слідом за цим твердженням І.П. Бахновська додає, що «принципи права є безпосереднім регулятором суспільних відносин» [8, с. 15]. Сутність і соціальне призначення права розкриваються і визначаються в його принципах і функціях. Іншими словами, право будується і функціонує на основі певних принципів, які виражають його сутність і соціальне призначення.

Як зазначає В.Л. Грохольський, «теорія права визначає принципи права як загальні засади, вихідні положення, які (повинні) пронизувати всю правову

структуру (правосвідомість, норми, правовідносини і правозастосовчу практику)» [9, с. 121]; С.П. Погребняк підкреслює, що «залежно від сфери дії принципів у правовій системі розрізняють загальноправові принципи, міжгалузеві принципи, галузеві принципи, підгалузеві принципи та інституційні принципи» [10, с. 121], підкреслюючи, що принципи поділяються на загальні принципи, міжгалузеві принципи, галузеві принципи, підгалузеві принципи та інституційні принципи. Ці принципи є специфічними для права в цілому, для окремих галузей права, для окремих підгалузей права, для підгалузей та інститутів відповідно. Особлива значущість тих чи інших принципів для права дає змогу виокремити також основоположні принципи права (справедливості, рівності, свободи і гуманізму), принципи, що лежать в основі права і становлять його фундамент [10, с. 218].

А.М. Колодій зазначає, що принципи - це засади, які забезпечують дотримання працівниками керівних правил правомірної поведінки, зразкової поведінки, що відповідає нормам права, і є основою правового регулювання. Він вказує, що вони є основою для вироблення вміння і навичок зразково виконувати свої службові обов'язки. Після закріплення в законі принципи відриваються від своїх матеріальних носіїв (норм права) і стають принципами правосвідомості, внутрішніми регуляторами поведінки людини [11, с. 18].

Отже, під принципами діяльності митних органів, як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері економічної безпеки слід розуміти сукупність основоположних і керівних ідей, притаманних характеру діяльності вищезазначеного органу, на основі яких формуються стандарти та засади діяльності у сфері економічної.

Викладене вище дає змогу виокремити принципи на яких базується діяльність митних органів це верховенство права, дотримання прав і свобод людини, законність, відкритість та прозорість, політична нейтральність.

Оскільки служба в митних органах прирівнюється до державної служби, слід вказати принципи державної служби, що закріплені у Законі України «Про державну службу»: 1) верховенства права; 2) законності; 3) професіоналізму; 4) патріотизму; 5) доброчесності; 6) ефективності; 7) забезпечення рівного доступу до державної служби; 8) політичної неупередженості; 9) прозорості; 10) стабільності [12].

Термін «завдання» має кілька тлумачень і може використовуватися в різних значеннях. Згідно з академічними словниками, «завдання» - це заздалегідь визначений, запланований обсяг роботи, справа [13]. Іншими словами, митні органи повинні виконувати запланований і конструктивний обсяг роботи, що міститься в нормах, якими вони керуються у своїй діяльності в процесі формування державної політики у сфері економічної безпеки та забезпечення економічної стабільності держави.

Згідно Положення «Про Державну митну службу України» завданнями митних органів є: 1) забезпечення реалізації державної митної політики, зокрема забезпечення митної безпеки та захисту митних інтересів України і створення сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, збереження належного балансу між митним контролем і спрощенням законної торгівлі; 2) забезпечення реалізації державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування законодавства з питань митної справи, запобігання та протидії контрабанді, боротьби з порушеннями митних правил; 3) внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної митної політики на розгляд Міністра фінансів [14; 17].

Окрім перерахованого у Положенні, митні органи надають митні послуги населенню, реалізуючи повноваження щодо надання адміністративних послуг фізичним та юридичним особам, як орган виконавчої влади.

Важливим є правильне тлумачення поняття функцій, що сприяє чіткому розумінню шляхів вирішення необхідних завдань та визначенню ролі і місця органів поліції в системі державних інституцій, що забезпечують національну економічну безпеку України.

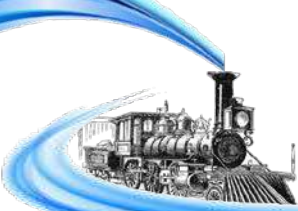
Функція (від лат. *functio* - здійснення, виконання) - багатозначний термін, що означає «явище, яке залежить від інших явищ, є формою їх вираження і відповідно змінюється, завдання, обов'язок кого-, чого-небудь, сфера діяльності кого-, чого-небудь, призначення, роль чого-небудь» [15].

З точки зору державного управління та юриспруденції, функція - це окремий вид адміністративно-управлінської діяльності. Функції відображають зміст діяльності суб'єкта і значною мірою визначають його сутність та соціальне призначення. Вивчення функцій має практичне значення, оскільки має вирішальний вплив на структуру і повноваження кожного конкретного адміністративного органу в даному випадку митних органів. [16, с. 141].

Отже, функції митних органів у сфері економічної безпеки - це основні напрями діяльності, що охоплюють сукупність способів, методів, прийомів і дій, які забезпечують виконання визначених завдань та досягнення цілей, формування та реалізації державної політики у сфері економічної безпеки та митної справи.

Положення «Про Державну митну службу України» визначає наступні напрями діяльності митних органів відповідно до покладених на них завдань:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до компетенції Держмитслужби, вносить в установленому порядку на розгляд Міністра фінансів пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади, наказів Мінфіну, а також подає Міністрові фінансів для погодження позицію щодо проектів

нормативно-правових актів, розробниками яких є інші центральні органи виконавчої влади [14];

2) забезпечує та здійснює контроль за дотриманням вимог законодавства з питань митної справи та в межах повноважень, визначених законом, законодавства з інших питань, контроль за дотриманням якого покладено на Держмитслужбу, під час переміщення товарів через митний кордон України та після завершення операцій з митного контролю та митного оформлення;

3) забезпечує та здійснює контроль за дотриманням вимог законодавства з питань митної справи на всій території України, у тому числі у вільних митних зонах, територіальному морі, пунктах пропуску через державний кордон, прикордонній смузі та контрольованих прикордонних районах, виключній (морській) економічній зоні України та прилеглої зоні України;

4) забезпечує та здійснює контроль за дотриманням підприємствами і громадянами установленого законодавством порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України;

5) забезпечує та здійснює контроль за застосуванням митних режимів, цільовим використанням товарів, поміщених у відповідний митний режим;

6) вживає заходів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час провадження зовнішньоекономічної діяльності, недопущення переміщення через митний кордон України контрафактних товарів [14];

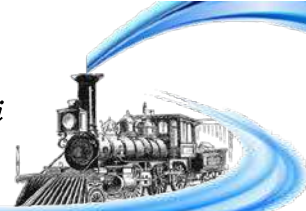
7) забезпечує та здійснює в межах повноважень, визначених законом, контроль за дотриманням підприємствами і громадянами вимог законодавства з питань здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання;

8) надає статус гаранта та веде реєстр гарантів; здійснює допуск перевізників-резидентів до перевезень згідно з Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року;

9) забезпечує та здійснює контроль за наданням територіальним органам гарантій забезпечення сплати митних платежів, організовує та здійснює стягнення коштів у разі невиконання забезпечених гарантіями зобов'язань із сплати митних платежів, взаємодіє з гарантами;

10) здійснює, зокрема разом з іншими державними органами та митними органами іноземних держав, заходи щодо інтегрованого управління кордоном, вдосконалення процедури пропуску через державний кордон товарів і транспортних засобів, виконання митних формальностей відповідно до вимог законодавства з питань митної справи;

11) впроваджує спрощені митні процедури відповідно до законодавства та сприяє створенню умов для полегшення торгівлі, сприяння транзиту, збільшення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України;

12) забезпечує та здійснює контроль за доставкою товарів, які перебувають під митним контролем, до митниць призначення; формує перелік місць доставки [14];

13) надає дозволи на провадження митної брокерської діяльності, відкриття та експлуатацію митних складів, складів тимчасового зберігання, магазинів безмитної торгівлі, вантажних митних комплексів, вільних митних зон комерційного або сервісного типу;

14) забезпечує та здійснює контроль за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України;

15) здійснює разом з іншими органами виконавчої влади відповідно до законодавства контроль за переміщенням через митний кордон України культурних цінностей та бере участь у вирішенні питань щодо їх безоплатної передачі для постійного зберігання в державну частину музейного, бібліотечного та архівного фондів або релігійним організаціям;

16) розробляє сучасні технології здійснення митного контролю і митного оформлення, впроваджує нові види технічних та спеціальних засобів митного контролю, здійснює контроль за їх застосуванням територіальними органами;

17) проводить оцінку відповідності (повторну оцінку відповідності) підприємств критеріям авторизованого економічного оператора; надає, зупиняє дію та анулює надану підприємству авторизацію авторизованого економічного оператора [14];

18) координує діяльність митниць із здійснення моніторингу відповідності підприємств критеріям авторизованого економічного оператора та застосування підприємствами спеціальних спрощень, передбачених Митним кодексом України;

19) організовує та забезпечує виконання територіальними органами митних формальностей відповідно до вимог законодавства з питань митної справи;

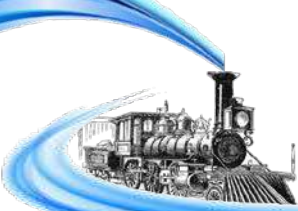
20) організовує та вирішує відповідно до Митного кодексу України питання щодо застосування процедури компромісу;

21) організовує та здійснює провадження у справах про порушення митних правил, контролює дотримання вимог законодавства під час провадження у справах про порушення митних правил;

22) запобігає та протидіє контрабанді, здійснює боротьбу з порушеннями митних правил на митній території України;

23) бере участь у міжнародному співробітництві з питань протидії контрабанді та порушенням митних правил;

24) організовує та провадить відповідно до закону оперативно-розшукову діяльність та здійснює контроль за її провадженням оперативними

підрозділами Держмитслужби та її територіальних органів, які ведуть боротьбу з контрабандою; взаємодіє в межах повноважень, визначених законом, з іншими органами, що провадять таку діяльність; вживає в межах повноважень, визначених законом, заходів до відшкодування завданих державі збитків;

25) виявляє причини та умови, що сприяли вчиненню контрабанди та інших правопорушень у сфері митної справи, вживає заходів до їх усунення;

26) організовує та проводить верифікацію (встановлення достовірності) документів про походження товарів з України та здійснює у випадках, визначених міжнародними договорами, видачу сертифікатів про походження товару з України та надання статусу уповноваженого (схваленого) експортера [14];

27) проводить відповідно до законодавства документальні перевірки дотримання вимог законодавства з питань митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати у повному обсязі митних платежів, і зустрічні звірки;

28) забезпечує та здійснює контроль за проведенням роботи та надає в межах повноважень, визначених законом, розстрочення сплати митних платежів під час ввезення товарів на митну територію України в установленому законодавством порядку;

29) забезпечує та здійснює контроль за застосуванням відповідно до закону заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності під час пропуску товарів через митний кордон України, випуску їх у відповідний митний режим, а також після такого випуску;

30) 41) організовує та здійснює ведення обліку осіб, які здійснюють операції з товарами;

31) 42) організовує та здійснює ведення обліку, зберігання, проведення оцінки вилучених, прийнятих на зберігання, розміщених у митний режим відмови на користь держави товарів, а також товарів, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України і власник яких невідомий, та розпорядження ними;

32) організовує, налагоджує, здійснює міжнародне співробітництво та заходи щодо виконання зобов'язань у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції з питань, що належать до компетенції Держмитслужби;

33) взаємодіє та здійснює обмін інформацією з державними органами, митними та іншими органами іноземних держав, міжнародними організаціями згідно із законодавством;

34) організовує провадження наукової, науково-технічної, інвестиційної, інформаційної, видавничої діяльності, виступає засновником навчальних закладів, науково-дослідних установ, засобів масової інформації з питань, що належать до компетенції Держмитслужби;

35) надає адміністративні послуги у встановленому законодавством порядку [14] та інші функції та завдання покладені законодавчо.

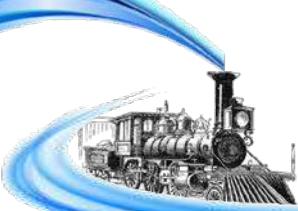
Ми вважаємо, що функції, покладені на митні органи потребує законодавчого закріплення. На митні органи покладені функції превентивної, адміністративної профілактичної діяльності та функції щодо забезпечення економічної безпеки держави, тому вкрай важливо їх закріплення у чинному законодавстві.

Окрім цього доцільно вдосконалити законодавство щодо вступу та проходження служби посадовими та службовими особами у митних органах для підвищення ефективності виконання своєї діяльності, з одного боку та належним нормативним, інформаційним і ресурсним забезпеченням – з іншого. Разом з цим впровадження у практику проходження державної служби посадовими особами митних органів науково обґрунтованих пропозицій позитивно вплине як на ефективність використання кадрового потенціалу Держмитслужби України, підвищення професіоналізму посадових осіб митних органів, так і на авторитеті національної Митної служби загалом. Тому, вважаємо за потрібне повернутися до розробки законопроекту «Про Національну митну службу України» для внесення змін до чинного законодавства щодо професійної діяльності митних органів та формування якісного кадрового потенціалу Митної служби України. Все це сприятиме вдосконаленню митної політики, проведенню реформ та наближенню до європейських стандартів.

Висновки. Отже, принципи як керівні засади, що лежать в основі функціонування митних органів, покликані сприяти подальшій розбудові відповідних органів, як інституції європейського типу. Виконання завдань митними органами означає формування митної політики на основі принципів, закріплених у чинному законодавстві, з урахуванням сучасних тенденцій європейської інтеграції. Завдання митних органів визначають і засоби здійснення митної справи на основі відповідних принципів. Положення «Про Державну митну службу України» та інше національне законодавство, яке регулює публічну службу в митних органах не в повній мірі розкривають їх завдання та не містять переліку функцій, притаманних її діяльності, зокрема в частині забезпечення економічної безпеки та зовнішньоекономічного розвитку. Існує нагальна потреба у нормативному закріпленні функцій митних органів України щодо забезпечення економічної безпеки та їх законодавчому закріпленні.

Література:

1. Конституція України від від 28.06.1996 року. Голос України. 1996. № 128.
2. Пухтецька А.А. Європейські принципи адміністративного права : монографія. Київ : Логос, 2014. 237 с

3. Бусел В.Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови. Ірпінь : ВТФ «Перун», 2004. 1051 с.
4. Шатіло В. Принципи діяльності державної влади і методи їх здійснення. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2014. № 1 (99). С. 66–70.
5. Гриценко І.С., Мельник Р.С., Пухтецька А.А. Адміністративне право України : підручник / за ред. І. С. Гриценка. Київ : Юрінком Інтер, 2015. 568 с
6. Варич О.Г. Форми та принципи реалізацій функцій держави: концептуально-аналітичний підхід. Правова держава. 2008. Вип. 19. С. 107-114.
7. Балаклицький І.І. Загальні принципи права як сутнісні його характеристики. Держава і право. Вип. 45 С. 71–76.
8. Бахновська І.П. Співвідношення принципів права з правовими нормами. Проблеми законності : республіканський міжвідомчий науковий збірник. Харків, 2007. Вип. 89. 210 с.
9. Грохольський В.Л. Загальні визначення принципів права. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2002. Вип. 19. С. 120–124.
10. Погребняк С.П. Принципи права: доктринальні питання. Право України. 2013. № 9. С. 217–226.
11. Колодій А.М. Принципи права України : монографія. Київ : Юрінком Інтер, 1998. 208 с.
12. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
13. Словник української мови. Академічний тлумачний словник : в 11 т. / за ред. І.К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970–1980. Том 3 : 3 / за ред. Г.М. Гнатюк, Т.К. Черторизька. 1972. URL: <http://sum.in.ua/s/zavdannja>.
14. Положення «Про Державну митну службу України»: Постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2019. Урядовий кур'єр від 20.03.2019. № 54
15. Словник української мови. Академічний тлумачний словник : в 11 т. / за ред. І.К. Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970—1980. Том 10 : Т-Ф / за ред. П.С. Лисенко, Є. М. Радченко, Л. М. Стоян, В. Д. Цвях, Яценко Г. Т. 1979. URL: <http://sum.in.ua/s/funkcija>.
16. Проневич О.С. Функції поліції (міліції): нормативно-доктринальна інтерпретація. Право і Безпека. 2010. № 4. С. 141–146. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_4_32
17. Головка О.В., Стрельченко О.Г., Бухтіярова І.Г. Особливості правового статусу Державної податкової служби, як суб'єкта публічного адміністрування у процесі обігу валютних цінностей. Наукові інновації та передові технології. (Серія «Управління та адміністрування», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Психологія», Серія «Педагогіка»). Випуск № 4 (32) 2024. С. 366-374. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-4\(32\)-366-374](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-4(32)-366-374).

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy [The Constitution of Ukraine] vid vid 28.06.1996 roku. Holos Ukrainy. 1996. № 128. [in Ukrainian].
2. Pukhtetska A.A. Yevropeiski pryntsypy administratyvnoho prava : monohrafiia. [European principles of administrative law: monograph] Kyiv : Lohos, 2014. 237 s [in Ukrainian].
3. Busel V.T. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. [A large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language] Irpin : VTF «Perun», 2004. 1051 s. [in Ukrainian].
4. Shatilo V. Pryntsypy diialnosti derzhavnoi vlady i metody yikh zdiisnennia. [Principles of state power and methods of their implementation]. Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. 2014. № 1 (99). S. 66–70. [in Ukrainian].

5. Hrytsenko I.S., Melnyk R.S., Pukhtetska A.A. *Administrativne pravo Ukrainy*: [Administrative law of Ukraine]. pidruchnyk / za red. I. S. Hrytsenka. Kyiv : Yurinkom Inter, 2015. 568 s [in Ukrainian].
6. Varych O.H. *Formy ta pryntsypy realizatsii funktsii derzhavy: kontseptualno-analitychnyi pidkhid*. [Forms and principles of implementation of state functions: conceptual and analytical approach]. *Pravova derzhava*. 2008. Vyp. 19. S. 107-114. [in Ukrainian].
7. Balaklytskyi I.I. *Zahalni pryntsypy prava yak sutnisni yoho kharakterystyky*. [General principles of law as its essential characteristics]. *Derzhava i pravo*. Vyp. 45 S. 71–76. [in Ukrainian].
8. Bakhnovska I.P. *Spivvidnoshennia pryntsyviv prava z pravovymy normamy*. [Correlation of principles of law with legal norms]. *Problemy zakonnosti : respublikanskyi mizhvidomchyi naukovyi zbirnyk*. Kharkiv, 2007. Vyp. 89. 210 s. [in Ukrainian].
9. Hrokholskyi V.L. *Zahalni vyznachennia pryntsyviv prava*. [General definitions of the principles of law]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav*. 2002. Vyp. 19. S. 120–124. [in Ukrainian].
10. Pohrebniak S.P. *Pryntsypy prava: doktrynalni pytannia*. [Principles of law: doctrinal issues]. *Pravo Ukrainy*. 2013. № 9. S. 217–226. [in Ukrainian].
11. Kolodii A.M. *Pryntsypy prava Ukrainy*: [Principles of Ukrainian law] monohrafiia. Kyiv : Yurinkom Inter, 1998. 208 s. [in Ukrainian].
12. *Pro derzhavnu sluzhbu* [About civil service]: *Zakon Ukrainy vid 10.12.2015 r. № 889-VIII*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/889-19> [in Ukrainian].
13. *Slovyk ukrainskoi movy. Akademichnyi tlumachnyi slovyk*: [Akademichnyi tlumachnyi slovyk]. v 11 t. / za red. I.K. Bilodida. Kyiv : Naukova dumka, 1970–1980. Tom 3 : Z / za red. H.M. Hnatiuk, T.K. Chertoryzka. 1972. URL: <http://sum.in.ua/s/zavdannja>. [in Ukrainian].
14. *Polozhennia «Pro Derzhavnu mytnu sluzhbu Ukrainy»* [Pro Derzhavnu mytnu sluzhbu Ukrainy]: *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 06.03.2019. Uriadovyi kurier vid 20.03.2019. № 54* [in Ukrainian].
15. *Slovyk ukrainskoi movy. Akademichnyi tlumachnyi slovyk*: [Akademichnyi tlumachnyi slovyk] v 11 t. / za red. I.K. Bilodida. Kyiv : Naukova dumka, 1970–1980. Tom 10: T-F / za red. P.S. Lysenko, Ye. M. Radchenko, L. M. Stoian, V. D. Tsviakh, Yatsenko H. T. 1979. URL: <http://sum.in.ua/s/funkcija>. [in Ukrainian].
16. *Pronevych O.S. Funktsii politsii (militsii): normatyvno-doktrynalna interpretatsiia*. [Funktsii politsii (militsii): normative-doctrinal interpretatsiia]. *Pravo i Bezpeka*. 2010. № 4. S. 141–146. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_4_32 [in Ukrainian].
17. Holovko O.V., Strelchenko O.H., Bukhtiarova I.H. *Osoblyvosti pravovoho statusu Derzhavnoi podatkovoi sluzhby, yak subiekta publichnoho administruvannia u protsesi obihu valiutnykh tsinnosti*. [Osoblyvosti pravovoho status Derzhavnoi podatkovoi sluzhby, yak subiekta publichnoho administruvannia u protsesi obihu valiutnykh tsinnosti]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii*. (Seriia «Upravlinnia ta administruvannia», Seriia «Pravo», Seriia «Ekonomika», Seriia «Psykhologhiia», Seriia «Pedagogika»). Vypusk № 4 (32) 2024. S. 366-374. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-4\(32\)-366-374](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-4(32)-366-374). [in Ukrainian].